

โครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดล่อกล่อชีวิต ไม่ติดกับดักยาเสพติด

ปีการศึกษา
2568

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4

โรงเรียนพุทธิโสภณ
สำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษา
เชียงใหม่ เขต 1

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

การพัฒนาเยาวชนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ มี คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ห่างไกล จากยาเสพติด สื่อลามก อนาจาร เกมออนไลน์ การพนัน และการทะเลาะวิวาท ซึ่งเป็นพฤติกรรม เบี่ยงเบนที่สังคมไม่ยอมรับ ถือเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญตาม นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการมอบหมายให้ สถานศึกษาทุกแห่งดำเนินงาน โครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัยจากยาเสพติด และอบายมุข

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 จึงได้ดำเนินงานโครงการ “ปลดล็อกชีวิต ไม่ติดกับดักยาเสพติด” ส่งผลให้ สถานศึกษาสามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษาและปัจจัยเสี่ยงรอบ สถานศึกษา ผู้บริหาร สถานศึกษา ครู อาจารย์ และผู้ปกครองจึงต้องเฝ้าระวัง ร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ ที่จะ ดำเนินการป้องกันยาเสพติดใน สถานศึกษาให้เป็นสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัยจากยาเสพติดและอบายมุข มี ความ เข้มแข็ง ต่อเนื่องอย่างยั่งยืนตลอดไป ส่งผลให้ลูกหลาน เยาวชน นักเรียน มีภูมิคุ้มกันและจิตสำนึก ที่จะไม่ไป เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และอบายมุข และเป็น ส่วนหนึ่งของพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดใน การเสริมสร้าง ความสงบสุขทั้งในชุมชน สังคม และเป็นกำลังสำคัญของ ประเทศชาติสืบไป

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	
- ความเป็นมา	1
- วัตถุประสงค์	1
- เป้าหมาย	1
- ผลที่คาดว่าจะได้รับ	1
บทที่ 2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง	
- ความหมายของยาเสพติด	3
- ประเภทของยาเสพติด	4
- สาเหตุของการเสพยาเสพติด	5
-วิธีการป้องกันและการแก้ไขปัญหายาเสพติด	7
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงาน	9
บทที่ 4 ผลและการอภิปรายการดำเนินงาน	10
บทที่ 5 สรุปผลการดำเนินงานและข้อเสนอแนะ	11
ภาคผนวก	

บทที่ 1

บทนำ

1. ที่มาและความสำคัญ

ยาเสพติดเป็นปัญหาสำคัญระดับชาติที่รัฐบาลถือเป็นนโยบายที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไขอย่างจริงจัง เพราะ ปัญหายาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดในทุกพื้นที่ของประเทศไทยได้เพิ่มความรุนแรงมากขึ้น ขณะเดียวกันยังส่งผล กระทบต่อการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งด้านการเมืองและความมั่นคงของ ประเทศ

พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในกลุ่มเยาวชน ดื่มสุรา สูบบุหรี่ เที่ยวกลางคืน การพนัน การทะเลาะวิวาท ติด เกม สื่อลามกอนาจาร ฟุ่มเฟือย และวัตถุนิยมเกินฐานะ ทั้งนี้ยังทำให้ส่งผลถึงปัญหาโรคเอดส์ เกิดขึ้น การ ตั้งครรภ์ ก่อนวัยอันควร อบายมุข และเกิดอุบัติเหตุ ซึ่งเป็นปัญหา พฤติกรรมเบี่ยงเบนที่สังคม ไม่ยอมรับปัญหา ต่างๆที่เกิดขึ้น ขึ้นกับนักเรียน นิสิต นักศึกษา การป้องกันและแก้ปัญหา เป็นสิ่งสำคัญอีก อย่างหนึ่งที่มีผลต่อการ พัฒนาทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา

โรงเรียนพุทธโสภณซึ่งได้รับนโยบายจากกระทรวงศึกษาธิการ เห็นความสำคัญในเรื่องนี้จึง ได้จัดทำ โครงการ เยาวชนรุ่นใหม่ ห่วงไกลยาเสพติดขึ้นโดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักเรียน และคณะครู ได้ ทราบถึงปัญหา ที่เกิดขึ้นและ ร่วมมือกัน คอยให้คำปรึกษา ตักเตือน กระตุ้นเพื่อน ปลุกฝังค่านิยมที่ ถูกต้อง ดูแลช่วยเหลือซึ่ง กันและกัน

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว จึงมีแนวคิดที่จะเผยแพร่ความรู้ในโครงการเยาวชนรุ่นใหม่ ห่วงไกลยา เสพติด โดยมีคณะวิทยากรนำเสนอการให้ความรู้ ความบันเทิง เกมส์ และแบบทดสอบ ซึ่ง สอดแทรกความรู้ในเรื่อง ยาเสพติด อบายมุข ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องยาเสพติดมากขึ้น สามารถ นำไปบอกกล่าวแก่คนอื่นได้อย่าง ถูกต้อง อีกทั้งยังสามารถเป็นสื่อที่ช่วยเหลือและลดปัญหาที่ เกิดขึ้นได้

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้มีความรู้ ความเข้าใจ ได้ดูแลช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตักเตือน แนะนำเพื่อนในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาในเรื่อง ยาเสพติด
2. เพื่อลดปัญหาการระบาดของยาเสพติด
3. ครู ให้ความสำคัญ ตระหนักถึงความสำคัญต่อปัญหายาเสพติดที่เกิดขึ้นกับนักเรียน โรงเรียน

3. เป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 จำนวน 26 คน ตลอดผู้สนใจ

4. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้นักเรียนได้มีความรู้ ความเข้าใจ ได้ดูแลช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตักเตือน แนะนำเพื่อนในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาในเรื่อง ยาเสพติด
2. ทำให้ลดปัญหาการระบาดของยาเสพติด
3. ทำให้ครูได้เห็นถึงความสำคัญและตระหนักถึงความสำคัญต่อปัญหายาเสพติด

5.สถานที่ดำเนินงาน

ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

6.ระยะเวลาดำเนินงาน

เริ่มโครงการ 19 พฤษภาคม 2568 ถึง 27 กุมภาพันธ์ 2569

บทที่ 2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของยาเสพติด

ยาเสพติด หมายถึงสารใดก็ตามที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือสารที่สังเคราะห์ขึ้น เมื่อนำเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะ โดยวิธีรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยวิธีการใดๆแล้ว ทำให้เกิดผลต่อร่างกายและ จิตใจนอกจากนี้ ยังจะทำให้เกิด การเสพติดได้หากใช้สารนั้นเป็นประจำทุกวัน หรือวันละหลายๆครั้ง ลักษณะสำคัญของสารเสพติดจะทำให้เกิดอาการ และอาการแสดงต่อผู้เสพยา ดังนี้

1. เกิดอาการติดยา หรือต้านยาและเมื่อติดแล้วต้องการใช้สารนั้นในปริมาณมากขึ้น
2. เกิดอาการขาดยาถอนยา หรืออยากยา เมื่อใช้สารนั้นเท่าเดิม ลดลง หรือหยุดใช้
3. มีความต้องการเสพยาทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลา
4. สุขภาพร่างกายทรุดโทรมลง เกิดโทษต่อตนเองครอบครัวผู้อื่น ตลอดจนสังคม และ ประเทศชาติ

ความหมายโดยทั่วไป

ยาเสพติด หมายถึงสารหรือยาที่อาจเป็นผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติหรือจากการสังเคราะห์ซึ่ง เมื่อบุคคล ใดเสพยา หรือได้รับเข้าไปในร่างกายซ้ำๆ กันแล้วไม่ว่า ด้วยวิธีใดๆ เป็นช่วงระยะๆ หรือนาน ติดต่อกันก็ตาม จะ ทำให้

1. บุคคลนั้นต้องตกอยู่ใต้อำนาจหรือเป็นทาสของสิ่งนั้นทางด้านร่างกายและ จิตใจ หรือจิตใจ เพียง อย่างเดียว
2. ต้องเพิ่มปริมาณการเสพยาขึ้นเรื่อย ๆ หรือทำให้สุขภาพของผู้เสพยาเสื่อมโทรมลง
3. เมื่อถึงเวลาอยากเสพยาแล้วไม่ได้เสพยาจะมีอาการผิดปกติทางด้านร่างกายและ จิตใจ หรือเฉพาะ ทางด้านจิตใจเกิดขึ้นในผู้เสพยา

ความหมายตามกฎหมาย

ยาเสพติดให้โทษ หมายความว่า สารเคมีหรือวัตถุดิบใดๆ ซึ่งเมื่อเสพยาเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดย รับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใดๆแล้ว ทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพยา เรื่อย ๆ มีอาการถอนยา เมื่อขาดยามีความต้องการเสพยาทั้งทางร่างกายและจิต อย่าง รุนแรงอยู่ตลอดเวลาและสุขภาพ โดยทั่วไปจะทรุดโทรมลงกลับให้รวมถึงพืช หรือส่วนของพืชที่ เป็น หรือให้ ผลผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษ หรืออาจใช้ ผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษและสารเคมีที่ใช้ในการ ผลิตยาเสพติดให้ โทษดังกล่าวด้วย ทั้งนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง สาธารณสุขประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ประเภทของยาเสพติด

จำแนกตามการออกฤทธิ์ต่อระบบประสาท แบ่งเป็น 4 ประเภท

1. ประเภทกดประสาท ได้แก่ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน ยานอนหลับ ยาระงับประสาท ยาแก้ปวดประสาท เครื่องดื่มมีนเมา ทุกชนิด รวมทั้ง สารระเหย เช่น ทินเนอร์แล็กเกอร์น้ำมันเบนซิน กาว เป็นต้น อาการ มัก พบว่าผู้เสพยา ติดมีร่างกายซูบซีดผอมเหลืองอ่อนเพลีย ฟุ้งซ่าน อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย
2. ประเภทกระตุ้นประสาท ได้แก่ยาบ้ายาอีกระท่อม โคเคน อาการ มักพบว่าผู้เสพยาติดจะมีอาการ หงุดหงิด กระวนกระวายจิตสับสนหวาดระแวงบางครั้งมีอาการ คลุ้มคลั่งหรือทำในสิ่งที่คนปกติไม่กล้าทำเช่น ทำร้ายตนเอง หรือฆ่าผู้อื่น เป็นต้น

3. ประเภทหลอนประสาท ได้แก่แอลเอสดีและเห็ดขี้ควาย เป็นต้น อาการ ผู้เสพติดจะมีอาการประสาทหลอน ผันเพื่อง หูแว่วได้ยินเสียงประหลาดหรือเห็นภาพหลอนที่น่า เกลียดน่ากลัวควบคุมตนเองไม่ได้ ในที่สุดมักป่วยเป็นโรค จิต

4. ประเภทออกฤทธิ์ผสมผสาน คือทั้งกระตุ้นกดและหลอนประสาทพร้อมกัน อาการผู้เสพติดมักมีอาการ หวาดระแวงความคิดสับสนเห็นภาพลวงตาหูแว่วควบคุมตนเองไม่ได้และ ป่วยเป็นโรคจิตได้

ประเภทของยาเสพติด

ยาเสพติดแบ่งได้หลายรูปแบบ ตามลักษณะต่างๆดังนี้

1. แบ่งตามแหล่งที่เกิด ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 ยาเสพติดธรรมชาติ(NATURAL DRUGS)คือยาเสพติดที่ผลิตมาจากพืช เช่น ผิ่น กระท่อม กัญชา เป็นต้น

1.2 ยาเสพติดสังเคราะห์(SYNTHETIC DRUGS)คือยาเสพติดที่ผลิตขึ้นด้วยกรรมวิธีทางเคมีเช่น เฮโรอีน แอมเฟตามีน เป็นต้น

2. แบ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๒๒ ซึ่งจะแบ่งออกเป็น ๕ ประเภท คือ

2.1 ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ 1 ได้แก่ เฮโรอีน แอลเอสดีแอมเฟตามีน หรือยาบ้า ยาอีหรือ ยาเลิฟ

2.2 ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ 2 ยาเสพติดประเภทนี้สามารถนำมาใช้เพื่อประโยชน์ทาง การแพทย์ได้แต่ต้องใช้ภายใต้การควบคุมของแพทย์และใช้เฉพาะกรณีที่จำเป็นเท่านั้น ได้แก่ ผิ่น มอร์ฟีน โคเคน หรือโคคาอิน โคเคอีน และเมทาโดน

2.3 ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ 3 ยาเสพติดประเภทนี้เป็นยาเสพติดให้โทษที่มียาเสพติด ประเภท ที่ ๒ ผสมอยู่ด้วย มีประโยชน์ทางการแพทย์การนำไปใช้เพื่อจุดประสงค์อื่น หรือเพื่อเสพติดจะ มีบตลงโทษ กำกับไว้ยาเสพติดประเภทนี้ได้แก่ยาแก้ไอ ที่มีตัวยาโคเคอีน ยาแก้ท้องเสีย ที่มีฝิ่นผสมอยู่ ด้วยยาฉีตระงับปวดต่างๆเช่น มอร์ฟีน เพทิดีน ซึ่งสกัดมาจากฝิ่น

2.4 ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ 4 คือสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ 1 หรือ ประเภทที่ 2 ยาเสพติดประเภทนี้ไม่มีการนำมาใช้ประโยชน์ในการบำบัดโรคแต่อย่างใด และมี บตลงโทษ กำกับไว้ด้วย ได้แก่ น้ำยาอะเซติกแอนไฮไดรย์และ อะเซติลคลอไรด์ซึ่งใช้ในการเปลี่ยน มอร์ฟีนเป็นเฮโรอีน สารคลอซูไดอีเฟครีน สามารถใช้ในการผลิตยาบ้าได้และวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิต ประสาทอีก ๑๒ ชนิด ที่สามารถ นำมาผลิตยาอีและยาบ้าได้

2.5 ยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 5 เป็นยาเสพติดให้โทษที่มีได้เข้าข่ายอยู่ในยาเสพติดประเภทที่ 1 ถึง 4 ได้แก่ ทุกส่วนของพืชกัญชา ทุกส่วนของพืชกระท่อม เห็ดขี้ควายเป็นต้น

3. แบ่งตามการออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ซึ่งจะแบ่งออกเป็น ๔ ประเภท คือ

3.1 ยาเสพติดประเภทกดประสาท ได้แก่ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน สารระเหยและยากล่อมประสาท

3.2 ยาเสพติดประเภทกระตุ้นประสาท ได้แก่แอมเฟตามีน กระท่อม และ โคคาอิน

3.3 ยาเสพติดประเภทหลอนประสาท ได้แก่แอลเอสดีดีเอ็มพีและ เห็ดขี้ควาย 4

3.4 ยาเสพติดประเภทออกฤทธิ์ผสมผสาน กล่าวคืออาจกดกระตุ้น หรือ หลอนประสาทได้ พร้อม ๆ กัน ตัวอย่างเช่น กัญชา 5

4. แบ่งตามองค์การอนามัยโลก ซึ่งแบ่งออกได้เป็น ๙ ประเภท คือ

4.1 ประเภทผื่น หรือ มอร์ฟีน รวมทั้งยาที่มีฤทธิ์คล้ายมอร์ฟีน ได้แก่ ผื่น มอร์ฟีน เฮโรอีน เพทิดีน

4.2 ประเภทยาพิษรุนแรง รวมทั้งยาที่มีฤทธิ์ทำนองเดียวกัน ได้แก่ เซโคบาร์บิทัลอะโม่บาร์บิทัล

พาราลดีไฮด์เมโพรบาเมท ไดอาซีแพม เป็นต้น

4.3 ประเภทแอลกอฮอล์ ได้แก่ เหล้า เบียร์วิสกี้

4.4 ประเภทแอมเฟตามีน ได้แก่ แอมเฟตามีน เมทแอมเฟตามีน

4.5 ประเภทโคเคน ได้แก่ โคเคน โบโคคา

4.6 ประเภทกัญชา ได้แก่ ใบกัญชាយางกัญชา

4.7 ประเภทใบกระท่อม

4.8 ประเภทหลอนประสาท ได้แก่ แอลเอสดีดีเอ็นทีเมสตาซีน เมล็ดมอริงกลอรีต้นลำโพง เห็ดเมาบางชนิด

4.9 ประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจาก ๘ ประเภทข้างต้น ได้แก่ สารระเหยต่างๆ เช่น ทินเนอร์ เบนซิน น้ำยาล้างเล็บ ยาแก้ปวดและบุหรี่

สาเหตุของการเสพยาเสพติด

1. เกิดจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ จำแนกตามการออกฤทธิ์ต่อระบบประสาท แบ่งเป็น ๔ ประเภท

1) อยากรทดลอง เกิดจากความอยากรู้อยากเห็นซึ่งเป็นนิสัยของคนโดยทั่วไป และโดยที่ไม่คิดว่า ตนจะติดสิ่งเสพติดนี้ได้จึงไปทำการทดลองใช้สิ่งเสพติดนั้น ในการทดลองใช้ครั้งแรกๆ อาจมี ความรู้สึกดี หรือไม่ดีก็ตาม ถ้ายังไม่ติดสิ่งเสพติดนั้น ก็อาจประมาท ไปทดลองใช้สิ่งเสพติดนั้นอีก จน ใจที่สุดก็ติดสิ่ง เสพติดนั้น หรือ ถ้าไปทดลองใช้สิ่งเสพติดบางชนิด เช่น เฮโรอีน แม้จะเสพเพียงครั้งเดียวก็อาจทำให้ติดได้

2) ความคึกคะนอง คนบางคนมีความคึกคะนอง ชอบพูดอวดเก่งเป็นนิสัย โดยเฉพาะวัยรุ่น มักจะมี นิสัยดังกล่าวคนพวกนี้อาจแสดงความเก่งกล้าของตน ในกลุ่มเพื่อนโดยการแสดงการใช้สิ่งเสพ ติดชนิดต่าง ๆ เพราะเห็นแก่ความสนุกสนาน ตื่นเต้น และให้เพื่อนฝูงยอมรับว่าตนเก่งโดยมิได้คำนึงถึง ผลเสียหาย หรือ อันตรายที่จะเกิดขึ้นในภายหลังแต่อย่างไร ในที่สุดจนเองก็กลายเป็นคนติดสิ่งเสพติด นั้น

3) การชักชวนของคนอื่น อาจเกิดจากการเชื่อตามคำชักชวนโฆษณา ของผู้ขายสินค้าที่ เป็น สิ่งเสพ ติดบางชนิด เช่น ยากระตุ้นประสาทต่างๆ ยาขยัน ยาม้ายาบ้า เป็นต้น โดยผู้ขายโฆษณา สรรพคุณของสิ่ง เสพ ติดนั้นว่ามีคุณภาพดีสารพัดอย่างเช่น ทำให้มีกำลังวังชา ทำให้มีจิตใจแจ่มใส ทำให้มีความสุขที่ดี ทำให้มี สติปัญญาดี สามารถรักษาโรคได้บางชนิด เป็นต้น ผู้ที่เชื่อคำชักชวนโฆษณา ดังกล่าวจึงไปซื้อตามคำชักชวน ของเพื่อนฝูงซึ่งโดยมากเป็นพวกที่ติดสิ่งเสพติดนั้นอยู่แล้วด้วยความ เกรงใจเพื่อน หรือ เชื่อเพื่อน หรือ ต้องการแสดงว่าตัวเป็นพวกเดียวกับเพื่อน จึงใช้สิ่งเสพติดนั้น

2. สาเหตุที่เกิดจากการถูกล่อลวง

ปัจจุบันนี้มีผู้ขายสินค้าประเภทอาหาร ขนม หรือเครื่องดื่มบางรายใช้สิ่งเสพติดผสมลงใน สินค้าที่ ขาย เพื่อให้ ผู้ซื้อสินค้านั้นไปรับประทานเกิดการติด อยากรมาซื้อไปรับประทานอีก ซึ่งในกรณีนี้ผู้ ซื้ออาหาร นั้นมา รับประทาน จะไม่รู้สึกรู้ว่าตนเองเกิดการติดสิ่งเสพติดขึ้นแล้ว รู้แต่เพียงว่าอยาก รับประทานอาหาร ขนม หรือ เครื่องดื่มที่ซื้อจากร้านนั้น ๆ กว่าจะทราบก็ต่อเมื่อตนเองรู้สึกผิด สังเกตต่อความต้องการจะซื้อ อาหารจากร้าน นั้นมารับประทาน หรือต่อเมื่อ มีอาการเสพติดรุนแรง และมีสุขภาพเสื่อมลง

3. สาเหตุที่เกิดจากความเจ็บป่วย

1) คนที่มีอาการเจ็บป่วยทางกายเกิดขึ้นเพราะสาเหตุต่างๆ เช่นได้รับบาดเจ็บรุนแรงเป็นแผล เรื้อรัง มีความเจ็บปวดอยู่เป็นประจำ เป็นโรคประจำตัวบางอย่าง เป็นต้น ทำให้ได้รับทุกข์ทรมานมาก หรือเป็นประจำจึงพยายามแสวงหาวิธีที่จะช่วยเหลือตนเองให้พ้นจากความทุกข์ทรมานนั้นซึ่งวิธีหนึ่งที่ทำได้ง่ายคือการรับประทานยาที่มีฤทธิ์ระงับอาการเจ็บปวดนั้นได้ซึ่งไม่ใช่เป็นการรักษาที่เป็น

ต้นเหตุ ของความเจ็บป่วยเพียงแต่ระงับอาการเจ็บปวดให้หมดไปหรือลดน้อยลงได้ชั่วคราว เมื่อฤทธิ์ยาหมดไปก็จะกลับเจ็บปวดใหม่ผู้ป่วยก็จะใช้ยานั้นอีกเมื่อทำเช่นนี้ไปนานๆเกิดอาการติดยานั้นขึ้น

2) ผู้ที่มีจิตใจไม่เป็นที่ปกตินั้น มีความวิตกกังวล เครียด มีความผิดหวังในชีวิต มีความเศร้า สลด เสียใจ เป็นต้น ทำให้สภาวะจิตใจไม่เป็นที่ปกติจนเกิดการป่วยทางจิตขึ้น จึงพยายามหายาหรือสิ่งเสพติดที่มีฤทธิ์สามารถคลายความเครียดจากทางจิตได้ชั่วคราวหนึ่งมารับประทาน แต่ไม่ได้รับการที่ต้นเหตุเมื่อยามหมดฤทธิ์จิตใจก็จะกลับเครียดอีก และผู้ป่วยก็จะเสพสิ่งเสพติด ถ้าทำเช่นนี้ไปเรื่อย ๆก็จะทำให้ผู้นั้นติด ยาเสพติดในที่สุด

3) การไปซื้อยามารับประทานเองโดยไม่ทราบสรรพคุณยาที่แท้จริงขนาดยาที่ควรรับประทาน การรับประทานยาเกินจำนวนกว่าที่แพทย์ได้สั่งไว้การรับประทานยาบางชนิดมากเกินไป หรือ รับประทานติดต่อกันนานๆ บางครั้งอาจมีอาการถึงตายได้หรือบางครั้งทำให้เกิดการเสพติดยานั้นได้

4) สาเหตุอื่นๆ - การอยู่ใกล้แหล่งขายหรือใกล้แหล่งผลิต หรือเป็นผู้ขายหรือผู้ผลิตเอง จึงทำให้มีโอกาสติดสิ่งเสพติดให้โทษนั้นมากกว่าคนทั่วไป

- เมื่อมีเพื่อนสนิทหรือพี่น้องที่ติดสิ่งเสพติดอยู่ ผู้นั้นย่อมได้เห็นวิธีการเสพของผู้ที่อยู่ใกล้ชิด รวมทั้งได้เห็นพฤติกรรมต่างๆของเขาด้วยและยังอาจได้รับคำแนะนำหรือชักชวนจากผู้เสพด้วย จึงมี โอกาส ติดได้

- คนบางคนอยู่ในสภาพที่มีปัญหา เช่น ว่างาน ยากจน ค่าใช้จ่ายเพิ่มโดยมีรายได้ลดลง หรือ คงที่มีหนี้สินมาก ฯลฯ เมื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ได้ก็หันไปใช้สิ่งเสพติด ช่วยผ่อนคลาย ความรู้สึก ในความทุกข์ยากต่างเหล่านี้แม้จะรู้ว่าเป็นชั่วครู่ช่วยยามก็ตาม เช่น กลุ้มใจที่เป็นหนี้คนอื่นก็ ไปกินเหล้า หรือ สูบ ฝิ่นทำให้เมาเพื่อที่จะได้ลืมเรื่อง

- หนี้สิน บางคนต้องการรายได้เพิ่มขึ้น โดยพยายามทำงานให้หนัก และ มากขึ้นทั้ง ๆ ที่ ร่างกายอ่อนเพลียมากจึงรับประทานยากระตุ้นประสาทเพื่อให้สามารถทำงานต่อไปได้เป็นต้น ถ้าทำอยู่เป็นประจำ ทำให้ติดสิ่งเสพติดนั้นได้

- การเลียนแบบ การที่ไปเห็นผู้ที่ตนสนิทสนมรักใคร่หรือเพื่อน จึงเห็นว่าเป็นสิ่งน่าลอง เป็นสิ่ง โก้เก๋ เป็นสิ่งแสดงความเป็นพวกเดียวกัน จึงไปทดลองใช้สิ่งเสพติดนั้นจนติด

- คนบางคนมีความผิดหวังในชีวิตตนเองผิดหวังในชีวิตครอบครัว หรือผิดหวังในชีวิตสังคม เพื่อ เป็นการประชดตนเองหรือคนอื่น จึงไปใช้สิ่งเสพติดจนติด ทั้ง ๆ ที่ทราบว่าเป็นสิ่งไม่ดีก็ตาม ลักษณะการติดยาเสพติด

ยาเสพติดบางชนิดก่อให้เกิดการติดได้ทั้งทางร่างกายและจิตใจ แต่ยาเสพติดบางชนิด ก็ ก่อให้เกิดการติดทางด้านจิตใจ เพียงอย่างเดียว

ลักษณะทั่วไป

1. ตาโรยขาดความกระปรี้กระเปร่า น้ำมูกไหล น้ำตาไหลริมฝีปากเขียวคล้ำแห้ง แดง(เสพโดยการสูบ)
2. เหนื่อยออกมากกลืนตัวแรง พูดจาไม่สัมพันธ์กับความจริง
3. บริเวณแขนตามแนวเส้นโลหิต มีร่องรอยการเสพยาโดยการฉีดให้เห็น 7

4. ที่ห้องแขนมีรอยแผลเป็นโดยกรีดด้วยของมีคมตามขวาง (ติดเหล้าแห้ง ยากล่อมประสาท ยา ระวังบประสาท) 5. ใส่แว่นตากรองแสงเข้มเป็นประจำเพราะม่านตาขยายและเพื่อปิดนัยน์ตาสีแดงกำ
6. มักสวมเสื้อแขนยาวปกปิดรอยฉีดยา โพรดเหล็กให้พ้นจากบุคคลที่มีลักษณะดังกล่าวชีวิตจะ สุขสันต์ตลอดกาล
7. มีความต้องการอย่างแรงกล้าที่จะเสพยา นั้นต่อไปอีกเรื่อย ๆ
8. มีความโน้มเอียงที่จะเพิ่มปริมาณของสิ่งเสพติดให้มากขึ้นทุกขณะ
9. ถ้าถึงเวลาที่เกิดความต้องการแล้วไม่ได้เสพยา จะเกิดอาการขาดยาหรืออยากยาโดยแสดง ออกมา ในลักษณะอาการต่างๆเช่น หาวอาเจียน น้ำมูกน้ำตาไหล ทูรนทูรายคลุ้มคลั่งขาดสติโมโห ฉุนเฉียว ฯลฯ
10. สิ่งเสพติดนั้นหากเสพยาอยู่สม่ำเสมอและเป็นเวลานานจะทำให้สุขภาพของผู้เสพยาทั้งทาง ร่างกายและจิตใจ
11. ทำให้ร่างกายซูบผอมมีโรคแทรกซ้อน และทำให้เกิดอาการทางโรคประสาทและจิตไม่ปกติ

การติดยาทางกาย

เป็นการติดยาเสพติดที่ผู้เสพยามีความต้องการเสพยาอย่างรุนแรง ทั้งทางร่างกายและจิตใจเมื่อถึง เวลาอยากเสพยาแล้วไม่ได้เสพยา จะเกิดอาการผิดปกติอย่างมาก ทั้งทางร่างกายและจิตใจซึ่งเรียกว่า "อาการ ขาดยา" เช่น การติดฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน เมื่อขาดยาจะมีอาการคลื่นไส้อาเจียน หาว น้ำมูกน้ำตาไหล นอนไม่หลับ เจ็บปวดทั่วร่างกาย เป็นต้น

การติดยาทางใจ

เป็นการติดยาเสพติดเพราะจิตใจเกิดความต้องการ หรือ เกิดการติดเป็นนิสัย หากไม่ได้เสพยา ร่างกาย ก็จะไม่เกิดอาการผิดปกติหรือ ทูรนทูรายแต่อย่างใดจะมีบ้างก็เพียงเกิดการหงุดหงิดหรือ กระวนกระวาย ใจเท่านั้น

การป้องกันปัญหาเสพยาเสพติดแก่ครอบครัวของตนเอง

1. ช่วย พ่อ แม่ สอดส่องดูแลน้อง ๆ หรือสมาชิกคนอื่นๆภายในครอบครัวมิให้กระทำการสิ่งผิด เช่น การคบเพื่อนที่ไม่ดีการมั่วสุมในอบายมุขและสิ่งเสพติดเยาวชนควรทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ สมาชิกคนอื่นๆภายในครอบครัวด้วยเช่น การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ความมีระเบียบวินัย ความ ขยันหมั่นเพียร
2. ช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว มีความรักใคร่กลมเกลียวและมี ความเข้าใจกันช่วยเหลือซึ่งกันและกันเมื่อมีปัญหา
3. เมื่อมีโอกาสควรบอกกล่าวหรือตักเตือนสมาชิกคนอื่นๆภายในครอบครัว โดยเฉพาะ น้อง ๆ ให้รู้ เกี่ยวกับโทษพิษภัยของยาเสพติดวิธีการใช้ยาอย่างปลอดภัย
4. ช่วยทำให้พ่อแม่ เกิดความสบายใจและภาคภูมิใจด้วยการประพฤติตั้งใจศึกษาเล่าเรียน แบ่งเบาภาระหน้าที่การงาน

วิธีการป้องกันและการแก้ไขปัญหาเสพยาเสพติด

เริ่มจากตนเอง ไม่ทดลองเสพยาเสพติดทุกชนิด ถ้ามีปัญหาหรือไม่สบายใจ อย่าเก็บไว้คนเดียว ไม่หาทางออกในทางที่ ผิดหรือเป็นโทษ ควรปรึกษาพ่อ แม่ครูผู้ใหญ่หรือญาติๆของเรา ควรใช้เวลาว่าง ให้เป็นประโยชน์เช่น อ่านหนังสือ ฟัง เพลง เล่นกีฬา หรือทำงานอดิเรกต่าง ๆ ต่อมาคือครอบครัว คนใน ครอบครัว 8

เป็นสิ่งสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งที่จะช่วย ไม่ให้เด็กหลงผิดหรือตกเป็นทาสของยาเสพติด ควร สอดส่องดูแลเด็กและบุคคลในครอบครัวอย่าให้เกี่ยวข้องกับยา เสพติด อบรมสั่งสอนให้รู้ถึงโทษภัยของ ยาเสพติดดูแลเรื่องการคบเพื่อน คอยส่งเสริมให้เขารู้จักการใช้เวลาในทางที่ เป็นประโยชน์เช่น การ ทำงานบ้าน เล่นกีฬา ฯลฯ เพื่อป้องกันไม่ให้เด็กหันเหไปสนใจในยาเสพติด สิ่งสำคัญก็คือ ทุก คนใน ครอบครัวควรให้ความรักความเข้าใจ ให้ความอบอุ่น มีเวลาว่างให้กันหรืออยู่ด้วยกันบ่อยๆและสร้าง ความสัมพันธ์อันดีต่อกันและสุดท้ายคือชุมชนหรือคนในสังคม นี่ก็เป็นกลุ่มๆหนึ่งที่สามารถช่วยแก้ไข ปัญหา ยาเสพติด ได้ถ้าหากพบผู้ติดยาเสพติดควรช่วยเหลือแนะนำ ให้เข้ารับการรักษาโดยเร็ว เมื่อ รู้ว่าใครผลิต นำเข้า ส่งออก หรือจำหน่ายยาเสพติดควรแจ้งเจ้าหน้าที่ ตำรวจ เจ้าหน้าที่ศุลกากร นายอำเภอกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ หรือเจ้าหน้าที่ ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) เพื่อดำเนินการกวาดล้างและปราบปรามมิให้ยาเสพติด กระจายไปสู่ชุมชน นอกจากนี้การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ความรู้เรื่องพิษภัยของยาเสพติดคงจะเป็นอีกมาตรการ หนึ่งที่ช่วยสร้างความเข้าใจที่ ถูกต้องแก่เยาวชนได้การจัดค่ายอบรมเรื่องยาเสพติด การจัดรายการ ประจำทางสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และคอลัมน์ในหนังสือพิมพ์ นิตยสารและสิ่งพิมพ์ต่างๆตลอดจนการให้ ความรู้ทางสื่ออื่นๆ น่าจะเป็นวิธีทางที่เร่งเร็ว จิตสำนึกของคนไทยให้ช่วยกันขจัดปัญหา ยาเสพติด

หลักในการหลีกเลี่ยงและป้องกันการติดสิ่งเสพติด

1. เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ ญาติผู้ใหญ่ครูและคนอื่นๆ ที่น่านับถือและหวังดี (จริง ๆ)
2. เมื่อมีปัญหาควรปรึกษาครอบครัวหรือผู้ใหญ่ที่น่านับถือไม่ควรเก็บปัญหานั้นไว้หรือ หาทางลี้มปัญหาโดยใช้สิ่งเสพติดช่วยหรือ ใช้เพื่อเป็นการประชด
3. หลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากผู้ติดสิ่งเสพติด หรือผู้จำหน่ายสิ่งเสพติด
4. ถ้าพบคนกำลังเสพสิ่งเสพติด หรือจำหน่ายให้รีบแจ้งเจ้าหน้าที่
5. ศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษของสิ่งเสพติดเพื่อจะได้ป้องกันตัวและผู้ใกล้ชิด ให้ห่างจากสิ่งเสพติด
6. ต้องไม่ให้ความร่วมมือเข้าไปเกี่ยวข้องกับเพื่อนที่ติดสิ่งเสพติดเช่นไม่ให้ยืมเงิน
7. ไม่หลงเชื่อคำชักชวนโฆษณา หรือคำแนะนำใดๆ หรือแสดงความเก่งกล้าเกี่ยวกับการเสพ สิ่งเสพติด
8. ไม่ใช้ยาอันตรายทุกชนิดโดยไม่ได้รับคำแนะนำจากแพทย์และควรใช้ยาที่แพทย์แนะนำให้ ตามขนาดที่แพทย์สั่งไว้เท่านั้น
9. หากสงสัยว่าตนเองจะติดสิ่งเสพติดต้องรีบแจ้งให้ผู้ใหญ่ทราบ
10. ยึดมั่นในหลักธรรมของศาสนา หรือคำสอนของศาสนาทุกศาสนา เพราะทุกศาสนามี จุดมุ่งหมายให้บุคคลประพฤติแต่สิ่งดีงามและละเว้นความชั่ว

บทที่ 3 วิธีการดำเนินงาน

การรายงานโครงการ“ปลดล็อกชีวิต ไม่ติดกับดักยาเสพติด ” ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียน พุทธิ
โสภณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

3.1 ระยะเตรียมความพร้อม

1. เสนอโครงการเพื่อขออนุมัติจากคณะกรรมการ
2. จัดประชุมครูและนักเรียนที่เป็นแกนนำ
3. จัดเตรียมอุปกรณ์และสถานที่ในการจัดกิจกรรม

3.2 ระยะดำเนินการ

- กิจกรรมที่ 1 จัดประชุมครูและนักเรียนที่เป็นแกนนำ
- กิจกรรมที่ 2 จัดอบรมให้ความรู้ให้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 จำนวน 26 คน ในคาบโฮมรูม
และ คาบแนะแนว
- กิจกรรมที่ 3 จัดกิจกรรมการเดินรณรงค์ต้านยาเสพติด โดยนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6
โรงเรียนพุทธิโสภณ
- กิจกรรม 4 เดินขบวนในวันต่อต้านยาเสพติด

3.3 ระยะประเมินและติดตามผล

1. การประเมินและติดตามผลโดยวัดทั้ง 3 ด้าน (เชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ เชิงความพึงพอใจ)
2. สรุปผลการดำเนินงานโครงการ

บทที่ 4 ผลและการอภิปรายการดำเนินงาน

การรายงานโครงการ “ปลดล็อกชีวิต ไม่ติดกับดักยาเสพติด ” ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนพุทธิโสภณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 ดำเนินการดังนี้

1. ด้านปริมาณ

โครงการ “ห่วงใย ห่วงไกล ปลอดภัยยาเสพติด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนพุทธิโสภณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 มีผู้เกี่ยวข้องและร่วมโครงการมีดังนี้

1.1 ครูและแกนนำผู้รับผิดชอบโครงการจำนวน 10 คน

1.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนพุทธิโสภณ ปีการศึกษา 2568 จำนวน 26 คน

2. ด้านคุณภาพ

ด้านคุณภาพของโครงการห่วงใย “ปลดล็อกชีวิต ไม่ติดกับดักยาเสพติด ” ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนพุทธิโสภณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 มีดังนี้

2.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนพุทธิโสภณ รับรู้ เข้าใจและเห็นความสำคัญของวันต่อต้านยาเสพติดในการที่จะร่วมมือเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติด

2.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 และนักเรียนพุทธิโสภณ เกิดความตระหนักถึงภัยจากยาเสพติด และ เข้าร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจังและต่อเนื่องเพื่อความยั่งยืน

2.3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 และนักเรียนพุทธิโสภณ ได้จัดกิจกรรมที่หลากหลายส่งเสริมผู้เรียนได้ เรียนรู้บูรณาการระหว่างกลุ่มสาระ

บทที่ 5

สรุปผลการดำเนินงานและข้อเสนอแนะ

การรายงานโครงการ “ปลดล็อกชีวิต ไม่ติดกับดักยาเสพติด ” ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนพุทธิโสภณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 ดำเนินการดังนี้

1.วัตถุประสงค์

1.เพื่อให้นักเรียนได้มีความรู้ ความเข้าใจ ได้ดูแลช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตักเตือน แนะนำเพื่อนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาในเรื่อง ยาเสพติด

2.เพื่อลดปัญหาการระบาดของยาเสพติด

3.ครุให้ความสำคัญ ตระหนักถึงความสำคัญต่อปัญหาเสพติดที่เกิดขึ้นกับนักเรียน โรงเรียน

2.เป้าหมาย

2.1เชิงปริมาณ

- นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนพุทธิโสภณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 จำนวน 26 คน

2.2 เชิงคุณภาพ

- นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 85 มีความรู้ ความเข้าใจ และ ตระหนักในโทษพิษภัยของยาเสพติด รู้จักการป้องกันตัวเองให้ห่างไกลจากยาเสพติดและสามารถเป็นแกนนำจัดกิจกรรมป้องกันเฝ้าระวังปัญหาเสพติดในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม

3. สรุปผลการดำเนินงาน

3.1.นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 จำนวน 26 คน มีความรู้ความเข้าใจ ตระหนักถึงโทษและพิษภัยของ ยาเสพติด

3.2. จัดกิจกรรมในการป้องกันและเฝ้าระวังปัญหาเสพติดในสถานศึกษา

3.3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 จากผลการประเมินร้อยละ 86.45 มีความรู้ ความเข้าใจ และ ตระหนัก ในโทษพิษภัยของยาเสพติด รู้จักการป้องกันตัวเองให้ห่างไกลจากยาเสพติดและสามารถเป็นแกนนำจัด กิจกรรมป้องกันเฝ้าระวังปัญหาเสพติดในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม

๔. ข้อเสนอแนะ

ตามทีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 ได้ดำเนินการโครงการ “ปลดล็อกชีวิต ไม่ติดกับดักยาเสพติด ” มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

4.1. การให้ความร่วมมือ ของครูให้ความสนใจในกิจกรรมเป็นอย่างดีแต่ขอให้ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและเฝ้าระวังนักเรียนไม่ให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ให้เป็น รูปธรรม มีความสม่ำเสมอและยั่งยืน

4.2 กิจกรรมการประกวดทางวิชาการ เช่นการประกวดคำขวัญรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด การเขียนเรียงความ เป็นกิจกรรมที่ดี แต่ควรเพิ่มกิจกรรมอีกเช่นการวาดภาพ การโต้วาที ฯลฯ เพื่อให้ นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นที่ แท้จริงออกมาและทำการสะท้อนผลการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างได้ผล

ภาคผนวก

ภาพกิจกรรม

การให้ความรู้เรื่องยาเสพติด จากหน่วยงานภายนอกโรงเรียน

การจัดทำป้ายรณรงค์วันต้านยาเสพติดโลก

กิจกรรมร่วมเดินขบวนรณรงค์ต้านยาเสพติดของโรงเรียน

โรงเรียนพุทธิโสภณ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ